

MEER IV : OPGRAVINGEN 1980

Tijdens de zomer 1980 werden de opgravingen verder gezet waar zij in 1979 gestopt waren (*Arch. belg.* 223, 15-19).

Tot vandaag werden in het totaal 264 m² opgegraven waarvan 122 in 1980, nl. 97 m² in het lager gedeelte en 25 m² in het hoger liggende gedeelte van de site.

De nieuwe opgravingen lieten toe het algemeen nederzettingspatroon verder te volgen in verschillende richtingen. Dit uitgerokken patroon is nu ca. 40 m lang. De breedte ervan blijft meestal beperkt van 1 to 2 m. De opgravingen in het lager gelegen gedeelte waren minder succesvol dan tijdens de vorige jaren. Dit omdat naar de grenzen van het verspreidingspatroon werd gezocht. Hierdoor dienden minder rijke vierkanten te worden opgegraven. Dit deel van de vindplaats komt overeen met de sectoren V, I, II en IV en de daaromheen liggende sectoren. De langwerpige concentratie die in de sectoren I, II en IV aan het licht kwam konden wij volgen in sector V. Teneinde de periferie van de concentratie op te sporen werden enkele smalle sleuven gegraven, één naar sector VI toe, een andere naar sector VII en een langere naar sector XII. Telkens bleken deze proefsleuven op min of meer archeologisch steriele bodem te stuiten, zodat de opgraving in dit lager gelegen gedeelte kon gestopt te worden. De redenen voor deze stop waren tweërlei. De proefsleuf naar en in sector XII leverde een onverstoorde bodem doch weinig of geen archeologische vondsten. Vroeger was dit ook reeds het geval geweest met twee proefsleuven naar sector III toe. Daarmee lijkt het nu wel vast te staan dat wij in die richting het einde van de concentratie gevonden hebben. De andere zijde van de opgraving, naar sectoren VI en VII toe blijkt te stuiten op omgewoelde grond. De 2 proefsleufjes naar deze sectoren toe leverden dan ook niets op, tenzij archaeologica in de omgewoelde aarde. Aangezien wij op verre na niet konden achterhalen waar dit materiaal vandaan komt, is een paleo- topografische opgraving op deze plaatsen overbodig. De concentratie die verder kon gevolgd worden in sector V werd door deze verstoring afgesneden. Dit betekend dan het einde van de opgravingen in dit lager gelegen gedeelte van de vindplaats.

Proefsleuven op het hoger gelegen gedeelte van de vindplaats, nl. in

sectoren IX en X bleken een goed bewaarde podsol te bezitten, die van het klassieke heidepodsoltype is. Er bleken echter weinig archaeologica te zitten. Wel konden 2 haarden worden opgegraven, die grotere stukken houtskool leverden dan wat in het lager gelegen deel werd gevonden. De podsol in het lager gedeelte is van het natte type. Op het eerste gezicht lijkt het opgegraven materiaal verwant aan wat uit het lager gelegen gedeelte kwam. De opgravingen zullen nu starten met de mooie haarden als vertrekpunt. Het ligt in onze bedoeling in 1981 alleen op dit hoger gelegen gedeelte verder te graven.

Het gedeelte tussen beide opgravingen, nl. grosso modo sectoren VI, VII en XI blijken afgegraven te zijn. De oorspronkelijke bodem is weggegraven en er blijven enkel verspreide artefacten in de omgeploegde grond over. Dit gedeelte opgraven lijkt ons voor onverantwoord daar het niet strookt met het methodologisch opzet dat wij op het oog hebben.

F. VAN NOTEN

	A ₁ HUMUSAANRIJKINGSZONE
	A ₂ UITLOGINGSHORIZONT (LOODZAND)
	B _{hir} AANRIJKINGSHORIZONT VAN IJZER EN / OF HUMUS (SPODIC HORIZON)
	TURFHORIZONT LATERALE VOORTZETTING VAN A ₁ ZONE
	SUBSTRAAT OF POST-PODZOL-VERSTUIVINGSMATERIAAL
	VERSTOORD

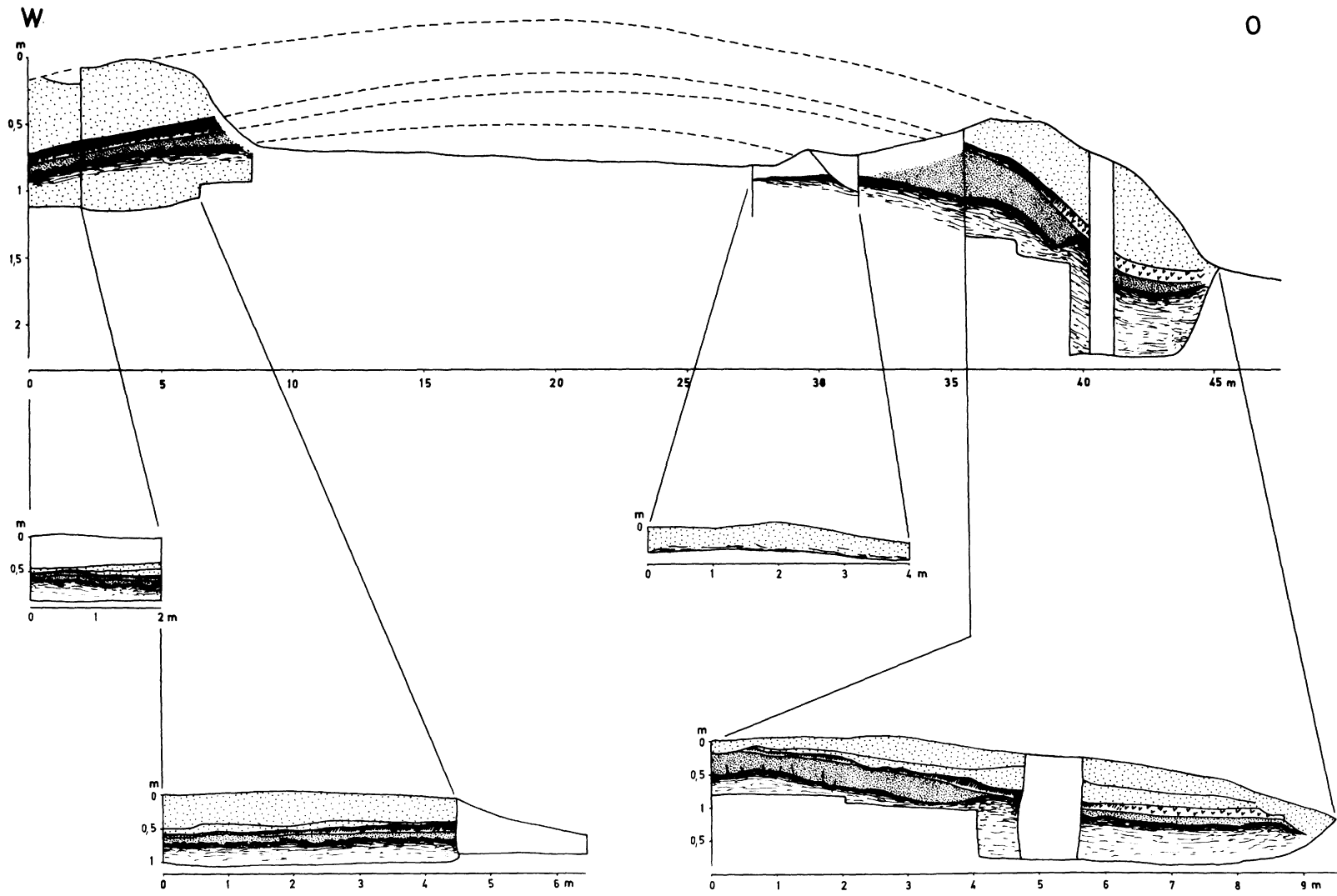

Fig. 1. Samengesteld vereenvoudigd profiel doorheen de site Meer IV.

